

fra de andre Baner, og Rentegarantien betyder heller ikke Noget for Staten, da der ikke er Udſigt til, at den vil komme til at yde Liſtud til det ſjællandske Sernbanefelſkab. Man er vel ikke berettiget til at forvente, at Selſkabets Stilling bliver ſaa overordentlig gunſtig, men i alt Fald er der ikke Udſigt til, at den bliver ſaa ſlet, at Selſkabets Udbytte gaar ned under 4 pSt. Hvis man endda vilde give Rentegaranti til et nyt ſelvſtændigt Selſkab og ſige, at den, der vilde anlægge en Sernbane fra Kjøbenhavn til Frederikſfund, ſkulde faae 4 pSt. Rentegaranti for Kapitalen, var Sagen en anden, men det vil Ingen, fordi man veed, at Staten da kom til at ſtyde til, hvad man ikke behøver at frygte for ved det ſjællandske Sernbanefelſkab, fordi det har ſaa gode Indtægter fra andre Baner, at det Rentetab, det her vilde lide, ikke behøver at erſattes fra Statens Side. Man taler om Offre fra Statens Side, men naar man ſpørger, hvad det er for Offre, ſiger jeg, at Ingen beſteemt har kunnet paaviſe, at der vil blive Tale om Offre; det kan ſørſt afgjøres om 25 Aar. Man kan ikke kalde det for et Offer, at det ſjællandske Sernbanefelſkab ſætter Pris paa at faae 4 Aars Forlængelſe, fordi det har ſtore Betænkeligheder ved at overtage Banen. Det er til Gavn for Selſkabet, men det er ikke til Skade for Staten. Man er viſnok med Miniſteren berettiget til at betvivle, at Statskaſſen virkelig i 1896 vil være ſaaledes ſtillet, at den vil overtage diſe Baner, ſom til den Tid vilde repræſentere Kapitaler af fra 20 til 25 Millioner. De militære og politiſke Henſyn, ſom ere blevne fremhævede, tror jeg ikke, har det Mindſte at ſige, da det er beſjendt nok, at det ſjællandske Sernbanefelſkab iſølge ſin Konceſſion er forpligtet til uden nogetſomhelſt Bedeſlag i Krigstider at transportere Tropper. Man har ment, at Banerne i og for ſig ſkulde ſtige i Værdi, men det kan man dog ikke faſtholde lige over for den vitterlige Kjendſgjerning, at de ſjællandske Sernbaner ere byggede ſaa uhyre dyrt, at de, naar de nu ſkulde bygges fra Ny, trods de nuværende høie Priser ikke vilde koſte ſaa meget, ſom de have koſtet. Man har henviſt til, at det ſjællandske Sernbanefelſkab er ſaa umedgjørligt, men man har ikke været i Stand til at paaviſe nogen Umedgjørlighed. Man har talt om, at det ikke vilde lægge Mellemſtationer, men vi have dog al Grund til at vente, at Miniſteren vil kunne formaane dem til at afhjælpe Savn i ſaa Henſeende. Selv det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der ſidſte Gang modſatte ſig Forlængelſen, kunde ikke henviſe til forbigangne Synder, men kun til de Synder, man kunde forvente, at Selſkabet vilde gjøre ſig ſkyldig i i 1896. Det ſamme ærede Medlem har udregnet, at der vilde fremkomme et Tab for Statskaſſen af 800,000 Rd., hvis Selſkabet fik en Forlængelſe af 4 Aar, men det vilde da kun være, deſom Banerne til den Tid gav i det Mindſte 2 pSt.

mere i Rente, end Rentefoden i 1896. Om det vil blive Tilfældet, kan man virkelig ikke ſige; det er meget problematiſk, om Selſkabet lige over for den Preſſion, ſom er bleven udøvet imod det, og de Forpligtelſer, ſom fremdeles ville blive lagte paa det, virkelig ſkulde faae et ſaa udmærket Standpunkt. Lige overfor diſe tvivlſomme Udſigter maa vi imidlertid huſke paa, at ikke alene den Egn, hvorom der her er Tale, Frederikſfund og Horns Herred, men ogſaa de andre Egne, hvorigjennem de 6 Baner, ſom omhandles i dette Lovforſlag, ſkulde gaa, vilde lide et aarligt Rentetab ved at blive berøvede Sernbaneforbindelſer. Naarlig vil Frederikſfund om Omegn, naar de ikke faae en Bane, lide et Tab, der med Rente og Rentes Rente i diſe 25 Aar ganſke viſt langt vil overſtige det omtalte Tab for Statskaſſen. Det blev bemærket under Forhandlingerne ſidſte Gang, at der her ſkulde være Tale om at ſlaa et Princip faſt, men herimod maa jeg proteſtere. Vi ſlaa aldeles ikke noget Princip faſt, fordi vi erkjende, at diſe 4 Mil fra Lyngby til Gjentofte have en ſaadan Betydning for det Offentlige, og navnlig for den vedkommende Egn, at vi vel kunne gjøre et Offer, ſom eſter Manges Mening ſlet ikke er noget Offer. Der er henviſt til de 15 Aars Forlængelſe, ſom blev givet for nogle Aar ſiden, og man har ſagt, at det var en meget dyr Betaling for, hvad man opnaede. Man gav ganſke viſt 15 Aars Forlængelſe for at faae en 3 Mils Bane paa Falſter, og det er ſikkert en dyr Betaling, men det, her foreligger, er ganſke anderledes fordelagtigt for Statskaſſen. Hvorom Alting er, tror jeg dog, at ærede Medlemmer ville tage i Betænkning at ſlaa denne Lov ihjel i nærværende Samling, fordi det maatte ſtiller ſig tvivlſomt for dem, om de Goder, ſom opnaas ved at ſlaſſe flere Egne Baner, ikke kunne opnaas uden et Tab for Statskaſſen. Det maa ſtaa klart, at Loven kan ikke komme igjennem i denne Samling, hvis Forſlaget vedtages. Jeg vil ikke tale om, hvis Stylden derfor er, men Faktum er, at diſe Egne maa vente endnu et Aar paa Baner, ſaaſtrømt vi ikke vedtage Lovforſlaget uforandret.

Alberg: Da jeg paa Grund af Familienforhold var nødt til at reise herfra, dengang Betænkningen over ikke alene dette Sernbanelovforſlag, ſom ligger for her til Behandling i Dag, men ogſaa over et andet Sernbaneforſlag, nemlig om Anlæget af Sidebaner til de jydſk-hyenske Sernbaner endelig blev behandlet og vedtaget, og da jeg ſaaledes ikke har kunnet være tilſtede ved denne Behandling, er det en Selvfølge, at jeg ikke alene ikke har havt nogen Indflydelse paa diſe Betænkningers Afſattelſe, men heller ikke kan godkjennde den Maade, hvorpaa de ere endelig affattede. Uagtet mit Navn ſtaar derunder, er det kommet til at ſtaa der uden nogenſomhelſt Bemyndigelſe fra min Side. Da jeg tilfældigviſ kom tilbage